

ת"פ 3597/05/15 - מדינת ישראל נגד אסף עמבר

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 3597-05-15 מדינת ישראל נ' עמבר
לפני כבוד השופט אמיר טובי
המאשימה
נגד
אסף עמבר
הנאשם

החלטה

1. בפניי בקשה שהוגשה לפי סעיף 77א(א) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד - 1984, לפסול עצמי מלשבת בדין בתיק זה. בבסיס הבקשה עומדת התרשמותו של הנאשם ובא כוחו מכך שדעתו של בית המשפט נעולה ומגובשת כנגד הנאשם. נטען כי התרשמות זו נוצרה מכמה נסיבות מצטברות כלהלן:

א. במהלך ניהול המשפט בתיק דנא נסע הנאשם, ברשות בית המשפט, לתאילנד. אלא שהוא לא חזר במועד שנקבע מחמת פציעתו בתאונת דרכים בה היה מעורב בהיותו בחו"ל. בעקבות כך בוטלו ישיבות הוכחות שהיו קבועות מבעוד מועד והנאשם חויב בהוצאות בסך 10,000 ₪. עוד נאמר כי בהמשך, בישיבה מיום 26.6.2017 במסגרת הישיבה בה הוצג הסדר הטיעון פנה בית המשפט לנאשם ואמר "אני זוכר את הנסיעה לתאילנד הידועה לשמצה". נטען כי התחושה שנותרה בלבו של הנאשם מאמירה זו היא פחד ונקמה שתבוא בעת השתת גזר הדין.

ב. הדיון מיום 29.1.2018 התקיים לאחר שהנאשם הודה בכל האישומים נשוא כתב האישום והורשע, על פי הודייתו, בארבעת האישומים הראשונים. לגבי האישום החמישי נתגלעה מחלוקת ביחס לסכומים המפורטים באישום זה ולכן נתבקשה בזמנו דחייה לצורך הגעה להסדר עם רשות המסים. יוער כי במקביל לתיק דנא תלוי ועומד בפני בית משפט השלום בחיפה תיק אזרחי בתביעה שהוגשה על ידי הנאשם כנגד רשות המסים שעניינו, כך נטען, הסדר שהושג בזמנו בין הצדדים ובוטל על ידי רשות המסים. בבקשת הפסלות המונחת בפניי נטען כי במהלך הישיבה מיום 29.1.2018 לאחר שסנגורו הקודם של הנאשם באישום החמישי, עו"ד זוהר ניסים, הודיע כי לא ניתן פסק דין בתיק המקביל וכי הוא מבקש דחיה, פנה אליו בית המשפט באמרו "עו"ד ניסים, מעתה ואילך כל טענה אשר תעלה אקח אותה בעירבון מוגבל". מכאן מסיק ב"כ הנאשם כי בית המשפט גיבש את דעתו לגבי הנאשם ולא ניתן עוד להמשיך בשמיעת עניינו בפני מותב זה.

ג. ב"כ הנאשם הוסיף בשולי בקשתו כי ברשותו מצויות הודעות SMS מהן עולה כי קיים חשש ממשי שגורמים המקורבים למותב שוחחו עמו ומסרו בידו אינפורמציה אודות הנאשם, שיש בה משום משוא פנים. נאמר כי בשל צנעת הפרט לא צורפו אותן הודעות.

2. בתגובת ב"כ המאשימה נאמר כי הטענות המועלות כנגד דברי בית המשפט המתייחסים לנסיעתו של הנאשם לתאילנד, הועלו אגב שיהוי ובניגוד להוראות סעיף 146 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982. בהקשר זה ציין ב"כ המאשימה כי טענות הנאשם לעניין זה מתייחסות לשיבות שהתקיימו לפני זמן רב, וכי מאז התקיימו מספר ישיבות מבלי שנשמעה מפי הנאשם כל טענה הקשורה לפסלות.

לגבי הדברים שנאמרו בישיבה מיום 29.1.2018 ציין ב"כ המאשימה כי אלה נאמרו על רקע חוסר שביעות רצונו של בית המשפט מכך שב"כ הנאשם אינו עומד בהתחייבותו לסיים את המגעים עם רשות המסים ולהיות ערוך לסיום התיק ללא צורך בשמיעת ראיות. לגבי הודעות הטקסט המצויות כביכול בידי הנאשם, טענה המאשימה כי אין בטענות שהועלו לעניין זה כל ממש, מה גם שאותן הודעות לא צורפו לבקשת הפסילה.

3. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, לא מצאתי בבקשה כל ממש.

4. בכל הנוגע לנסיעת הנאשם לתאילנד - הרי מעבר לעובדה שהטענות לעניין זה מועלות אגב שיהוי ניכר, הרי שגם לגופם של דברים אין להם יסוד. על מנת להסביר את הרקע להטלת החיוב בהוצאות על הנאשם יש לציין את העובדות הבאות - הנאשם לא התייצב לישיבת ההוכחות שהיתה קבועה ליום 16.11.2016 לאחר שנטען כי היה מעורב בתאונת דרכים בתאילנד ביום 9.11.2016. נסיעה זו הותרה לאחר שבית המשפט התלה את צו עיכוב היציאה מהארץ שהוצא כנגד הנאשם והתיר נסיעתו בין התאריכים 18.9.2016 ועד 18.10.2016. אלא שהתאונה הנטענת התרחשה, כאמור, ביום 9.11.2016 שעה שהנאשם אמור היה להיות כבר חזרה בארץ. שהייתו בתאילנד במועד התאונה היתה בניגוד להוראת מפורשת של בית המשפט. כל זאת מעבר לספקות שעלו מהתיעוד הרפואי שהוצג על ידי ההגנה, המתייחס לאשפוזו של הנאשם בעקבות אותה תאונה, כפי שפורט בהחלטתי מיום 16.11.2016. בסופו של דבר הובילה התנהלותו של הנאשם לביטול ארבע ישיבות הוכחות רצופות שנועדו לתאריכים 16.11.2016, 17.11.2016, 24.11.2016 ו- 28.11.2016. נוכח זאת, חויב הנאשם בהוצאות לטובת אוצר המדינה בסך ₪ 10,000. בכל מקרה, גם אם סבר סנגורו כי החלטה זו שגויה, פתוחה בפניו הדרך להשיג עליה בפני בית המשפט העליון. בקשה לפסילת המותב היושב בדין אינה הדרך להשיג על החלטה שיפוטית.

5. אשר לישיבה מיום 29.1.2018 אני מוצא לפרט את הרקע לדברים שנאמרו בקשר להתנהלותו של ב"כ הנאשם, כלהלן:

בפתח הישיבה שנועדה להוכחות ליום 26.6.2017 הודיעו הצדדים כי הם מקבלים את המתווה שהוצע על ידי בית המשפט, לפיו יודה הנאשם בעובדות כתב האישום בכל האישומים, למעט הסכומים המצוינים באישום החמישי. הנאשם יורשע בשלב זה בעבירות המפורטות באישומים 1 - 4. לגבי האישום החמישי, הואיל וקיימת מחלוקת לגבי הסכומים המצוינים בו, יפעל ב"כ הנאשם לליבון המחלוקת מול רשות המסים תוך חודש ימים. הנאשם אכן הודה והורשע בעבירות שיוחסו לו באישומים 1 - 4 ואף הודה בסעיפי החיקוק נשוא האישום החמישי אך חלק על הסכומים המצוינים באותו אישום. על מנת לאפשר לסנגורו ללבן את המחלוקת מול רשות המסים, נדחה הדיון ליום 19.7.2017.

במהלך הדיון מיום 19.7.2017 הודיע ב"כ הנאשם כי לא הושג הסדר עם רשות המסים שיש בו כדי לסלול את הדרך להודייה באישום החמישי. נטען כי רשות המסים חזרה בה מהסכם שהושג בזמנו עם הנאשם וכי בגין הפרה זו הוגשה על ידי הנאשם תביעה התלויה ועומדת בפני בית משפט השלום בחיפה. נאמר כי בנסיבות, מבקש הנאשם לנהל את ההוכחות לגבי האישום החמישי. בהמשך לאותם דברים ולאחר שב"כ הצדדים שטחו את טענותיהם לגבי המשך ההליך בפניי, בקש ב"כ הנאשם הפסקה בת שעתיים על מנת לדבר עם הנאשם.

לאחר אותה הפסקה הודיע ב"כ הנאשם כי הנאשם אינו חוזר בו מהודייתו ומההסדר שהושג בין הצדדים. נאמר כי בעקבות הישיבה הקודמת מיום 26.6.2017 פנה עו"ד ניסים לרשות המסים, אך זו חלף הסדר עמה שעמד על סך ₪ 80,000 העלתה את דרישתה והעמידה אותה על ₪ 400,000. בנסיבות, סוכלה האפשרות להגיע לבית המשפט לאחר הסרת המחלל המיסוי. לכן התבקשה דחייה על מנת לקבל את הכרעת בית משפט השלום בתיק שעמד בפניו. נוכח צאתי הצפויה לשבתון, הודעתי לצדדים כי הדיון בתיק יידחה לחודש ינואר 2018. ב"כ הנאשם הצהיר את הדברים הבאים:

"אני עד ינואר מסיים עם רשות המסים ומסיים עם כולם. ואנו נהיה ערוכים, כן תהא הסכמה לא תהא הסכמה, אקבל את ההצעה שקיבלנו. אני צריך פשוט זמן גם לשלם. אני מצהיר לפרוטוקול שבתיק זה לא יישמעו הוכחות גם לא באישום החמישי"

לכן משהתייצב ב"כ הנאשם ביום 29.1.2018 ובקש דחייה נוספת הואיל ובית משפט השלום טרם נתן הכרעתו, הופנתה אליו ביקורת נוקבת. הדברים שנאמרו ביחס להבטחותיו והצהרותיו התייחסו לדחיית מועד הדיון שנעשתה על סמך הבטחתו כי בתיק לא יישמעו ראיות וכי עד חודש ינואר העניין ייסגר, אף אם לא תושג הסכמה עם רשות המסים. למרבה הצער ב"כ הנאשם לא עמד בהבטחתו ומכאן הביקורת שהופנתה אליו. אין לכך דבר וחצי דבר עם דעתו של בית המשפט על אודות הנאשם. לא ברור כיצד הסיק הנאשם מכך שבית המשפט הפנה לסנגורו ביקורת המתייחסת לדחיית המועדים והתארכות ההליך ואי עמידתו בהבטחותיו, כי דעתו של בית המשפט ננעלה או כי גמר אומר בלבו לנקום בנאשם. טוב היה אילו טענות אלו לא הועלו כלל.

הכוונה העומדת מאחורי הביקורת שהופנתה להתנהלותו של הסנגור עולה בבירור מהחלטתי שניתנה באותו מעמד משקבעתי כי "יש להצר על כך שהתיק לא הסתיים בהסדר על אף הבטחות הסנגורים לעשות כן בישיבה הקודמת. בהעדר הסכמה לגבי הסכומים נשוא האישום החמישי, אני קובע את התיק להוכחות בשאלה זו...". בקשתו של הסנגור לדחות את הדיון וליתן בידו ארכה נוספת להגיע להסדר עם רשות המסים נדחתה, שכן סבור הייתי ועודני סבור כי הגיעה השעה לסיים את ההליך בתיק זה, הליך שהתארך מעבר לנדרש.

6. הטענות המתייחסות להודעות טקסט שכביכול נשלחו לבית המשפט מטעם מי ממקורביו, חסרות כל בסיס ואחידה. לא ברור על אילו הודעות מדבר הסנגור שכן איש ממקורביו מעולם לא פנה אליי בקשר לנאשם.

7. על יסוד מקבץ האמור, אני דוחה את בקשת הפסילה.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשע"ח, 12 פברואר 2018, בהעדר
הצדדים.